

<https://doi.org/10.61827/fp2025a4>

Magdalena Hawrysz

Zakład Językoznawstwa, Uniwersytet Zielonogórski

Julia Wojtysiak

Uniwersytet Zielonogórski

WPISY PRZEMYSŁAWA CZARNKA NA PLATFORMIE „X” – WYBRANE ASPEKTY

W dobie zaawansowanego rozwoju technologicznego media społecznościowe stają się ważnym kanałem komunikacji politycznej. Wizerunek medialny¹ polityków wyłaniający się z ich wpisów na portalach internetowych jako element ogólnie rozumianej komunikacji politycznej coraz częściej jest tematem badań prowadzonych na gruncie różnych dyscyplin. Szczególnie chętnie podejmuje się wątki roli nowych mediów jako tej przestrzeni, która staje się coraz istotniejszym instrumentem w komunikacji politycznej. Chcemy włączyć się w ten nurt dociekań niniejszym szkicem, w którym przedmiotem analizy czynimy wpisy Przemysława Czarnka publikowane na platformie „X”. Bohater badania, prominentny polityk Prawa i Sprawiedliwości, były minister edukacji i nauki, został wybrany ze względu na jego częstą aktywność w mediach społecznościowych, publiczną rozpoznawalność oraz wyrazisty, często bezkompromisowy sposób wypowiedzi. Szczegółowym celem opracowania jest wskazanie najbardziej charakterystycznych dla tych komunikatów właściwości językowych oraz analiza wpisów polityka pod kątem realizowanych w nich funkcji².

Charakterystyka platformy „X”

Platforma „X” (wcześniej Twitter) jest serwisem społecznościowym istniejącym od 2006 r., służącym do publikowania krótkich komunikatów zwanych potocznie tweetami³. Serwis pozwala użytkownikom na zamieszczanie wpisów, odpowiadanie na treści prezentowane przez innych internautów, udostępnianie ich swoim odbiorcom, reagowanie na nie przyciskiem „lubię to”, dodawanie do zakładek oraz obserwowanie interesujących kont.

1 Wizerunek medialny jest tu rozumiany jako obraz osoby (tu: polityka) wyłaniający się z auto-przekazów medialnych dotyczących jego poglądów, działań i zachowań politycznych. Nawiązujemy do ustaleń Ewy Bogdanowskiej-Jakubowskiej, *Strategie tworzenia wizerunku własnego w dyskursie politycznym*, [w:] *Transdyscyplinarność badań nad komunikacją medialną*, t. 1: *Stan wiedzy i postulaty badawcze*, red. M. Kita, M. Ślowska, Katowice 2012, s. 292-309.

2 Tak zakrojony cel jest punktem wyjścia dla przyszłych badań, w tym porównawczych.

3 Mimo zmiany nazwy portalu, wśród użytkowników wciąż aktualna pozostaje nazwa *tweet* na określenie postu zamieszczonego na platformie.

„X” zdecydowanie wyróżnia się na tle innych portali społecznościowych. Wskutek specyfiki platformy, polegającej na ograniczeniu długości tekstów (aktualnie 280 znaków) oraz rozbudowanym systemie komunikacji poprzez hasztagi, forum to stało się miejscem, w którym użytkownicy dzielą się przede wszystkim swoimi przemyśleniami oraz poglądami, co służy również kreowaniu wizerunku medialnego. „X” w większym stopniu niż pozostałe istniejące serwisy społecznościowe stał się także miejscem komunikacji politycznej, stanowiącej „proces zależności informacyjnej między podmiotami polityki w zakresie władzy, walki i współpracy”⁴, dlatego też za materiał badawczy dla niniejszej pracy posłużą wpisy zamieszczane właśnie na tym portalu. Analiza komunikacji polityka poprzez inne serwisy społecznościowe również stanowi ciekawy i wartościowy problem badawczy, który warto podjąć w przyszłości.

Materiał badawczy

Materiał badawczy stanowi 45 wpisów na platformie „X” opublikowanych przez Przemysława Czarnka w okresie pomiędzy 8 października a 7 listopada w roku 2024. Pod uwagę wzięto jedynie treści autorskie, pominięto natomiast posty będące udostępnieniem treści opublikowanej przez innego autora, opatrzone jedynie komentarzem Przemysława Czarnka. Decyzja ta podyktowana była chęcią analizy wyłącznie autorskich wpisów polityka, przyjrzenie się tym zagadnieniom, które polityk sam wybiera jako materiał do upublicznienia i wyposaża we własne opinie. Już ten niewielkich rozmiarów materiał pozwala zauważyć powtarzalne właściwości jego języka i daje podstawę do formułowania uogólnień⁵.

Charakterystyczne cechy językowo-tekstowe wpisów

Sposób komunikacji Przemysława Czarnka w serwisie „X” wyróżnia się na tle innych użytkowników tej platformy pod kilkoma względami.

Przed wszystkim swoistym elementem dla profilu tego użytkownika jest publikowanie załączników pod znaczną większością wpisów. Na 45 przeanalizowanych postów aż 43 zawierały komponent wizualny lub audiowizualny: 29 wpisów zostało opatrzonych jednym lub kilkoma zdjęciami, 9 zawierało załącznik w postaci filmu,

4 L. Sobkowiak, *Komunikacja polityczna*, [w:] *Studia z teorii polityki*, red. W. Jabłoński, L. Sobkowiak, Wrocław 1996, s. 163, cyt. za: B. Pietrzyk, *Nowa komunikacja polityczna: Twitter Andrzeja Dudy*, „Polityka i Społeczeństwo” 2017, nr 15 (4), s. 167.

5 Wstępnie – przed dokonaniem selekcji materiału – oglądowi poddano wpisy z okresu 6-12.2024 r. Wszystkie one potwierdzają sformułowane w niniejszym szkicu konkluzje. Można zatem stwierdzić, że ograniczenie bazy materiałowej sprzyja wskazaniu cech charakterystycznych, a jednocześnie nie ma wpływu na jakość wniosków.

a pod 5 znalazł się zarówno film, jak i zdjęcie. Jedyne dwa spośród opublikowanych wpisów nie zawierały ani zdjęcia, ani filmu⁶.

Kolejną charakterystyczną cechą wziętych pod uwagę tweetów jest sposób formułowania komunikatów. Jedną z najbardziej widocznych strategii komunikacji polityka jest tworzenie wyraźnej opozycji my – oni. Siebie i przedstawicieli swojego ugrupowania politycznego kreuje autor na dobrych, prawych, demokratycznych i chcących naprawiać kraj obywateli. Natomiast politycznych przeciwników – tzn. przede wszystkim Donalda Tuska, Adama Bodnara i obecną koalicję rządzącą oraz ich zwolenników – kreuje na złych, nikczemnych, niszczących demokrację.

We wpisach często pojawiają się określenia silnie nacechowane emocjonalnie, służące dyskredytacji politycznych oponentów. Najczęściej używanym zabiegiem jest stosowanie przedrostka *pato-* w połączeniu z rzeczownikiem *władza* (*#StopPATOWładzy*), aby podkreślić skrajnie nieprawidłowe funkcjonowanie rządu. Skalę tej nieprawidłowości podkreśla dodatkowo zapis przedrostka za pomocą wersalików, który to sposób w przestrzeni medialnej oznacza podniesiony głos. Graficzny zabieg wykorzystał nadawca również w zapisie „demokraci”. Zastosowany tu cudzysłów wskazuje na ironiczne użycie wyrazu, czyli w istocie nieprawdziwość sformułowania.

Sporą grupę deprecjonujących określeń stanowi leksyka mieszcząca się w semantycznym kręgu „świat przestępczy”: *gangsterzy*, *oszuści* (*KoalicjaOszustów*), *siępacze* (*polskiej nauki*). Użyte nazwy czynią z politycznych oponentów kłamliwych bandytów, którzy w dodatku dokonują mordu na polskiej nauce. W tym kręgu można też umieścić leksem *barbarzyńcy*, czyli ludzie ‘nieobeznani z zasadami i normami danej kultury lub dziedziny życia’ (WSJP⁷). Ma on mniejszą siłę rażenia niż omówione wyżej, ale bez wątpienia także wyszydza, uraża, znieważa.

Jednym z ciekawszych zabiegów dyskredytacji jest użycie nazwisk w liczbie mnogiej, które stają się tym samym etykietami naruszającymi godność adresatów: *Tuski*, *Kononowicze* (użyte dwukrotnie). Zjawisko to polega na wykorzystaniu aluzji onomastycznej wskazującej autentyczne osoby, ale z zastosowaniem modyfikacji fleksyjnej (niekiedy również ortograficznej, zob. przykład niżej: *kononowicze*), która prowadzi do degradacji onimu, jak bowiem pisze Hanna Jadacka: „nazwisko w liczbie mnogiej w takim użyciu to w gruncie rzeczy wyzwisko”⁸. W rezultacie otrzymujemy deprecjonującą etykietkę o znaczeniu „ludzie pokroju X-a”, gdzie X to nazwisko konkretnej osoby, której przypisuje się negatywne cechy, a samo określenie ma wskazywać, że osoby takie, jak wskazana w podstawie, są wartościowane jednoznacznie negatywnie.

6 Multimodalny charakter wpisów, w tym zależności między kodem językowym a wizualnym, zasługuje na odrębne opracowanie.

7 *Wielki słownik języka polskiego*, red. P. Źmigrodzki, [online:] <https://wsjp.pl/> [dostęp: 21.10.2025].

8 H. Jadacka, *System słowotwórczy polszczyzny (1945-2000)*, Warszawa 2001, s. 55.

W ostatnim przykładzie warto zwrócić uwagę na odwołanie do ikonicznej postaci Krzysztofa Kononowicza, który podczas startu w wyborach do samorządu w 2006 r. zasłynął – niefortunną i wyśmiewaną powszechnie, również w mediach zagranicznych – wypowiedzią: *Żeby nie było bandyctwa, żeby nie było złodziejstwa, żeby nie było niczego*. Przemysław Czarnek wykorzystuje postać kandydata na prezydenta Białegostoku i, parafrazując jego słynne wystąpienie (*Kononowicze polskiej nauki i edukacji – wszystko zlikwidują, nic nie będzie*), dyskredytuje działania rządu.

W zebranym materiale znalazł się też leksem *bydlaki* kierowany do przedstawicieli drugiej strony politycznej barykady. *Wielki słownik języka polskiego* opatruje hasło kwalifikatorem *potoczne, pejoratywne* i definiuje jako „osobę, do której mówiący ma negatywny stosunek i której przypisuje podle postępowanie”; jest więc jednoznacznie negatywne. Zważywszy, że sfera, w której odbywa się komunikacja, jest publiczna, a komunikacja ma charakter pisemny, co umożliwia niespieszne sformułowanie komunikatu oraz jego skorygowanie, leksem ten należy uznać za inwektywę. Jej użycie charakteryzuje także nadawcę, stawiając go w nie najlepszym świetle awanturnika i osoby, która wznieca i podsycza konflikty.

Bogate znaczeniowo jest określenie *koalicja 13 grudnia* (*#Koalicja13grudnia*), regularnie używane przez Zjednoczoną Prawicę. Widać w tym określeniu kilka odwołań intertekstualnych. Pierwszy człon (*koalicja*) nawiązuje do nazwy *Koalicja Obywatelska*, czyli funkcjonującego od 2018 r. zgrupowania kilku partii politycznych. W 2023 r. stało się ono główną siłą polityczną kolejnej koalicji, którą Donald Tusk nazwał *koalicją 15 października*, upamiętniając tym samym datę wygranych wyborów parlamentarnych. Przeciwnicy polityczni obozu rządzącego szyderczo wykorzystali termin zaprzysiężenia nowego rządu, nawiązując jednocześnie do dramatycznego w polskiej historii wydarzenia, jakim było ogłoszenie przez władze PRL stanu wojennego właśnie 13 grudnia.

Zauważalnym we wpisach P. Czarńka zabiegiem językowym jest również hiperbolizacja, np.

Dramatyczna sytuacja służby zdrowia – szpitale bez pieniędzy od NFZ. Zaplanowane zabiegi są odwoływane.

#StopPATOWładzy”.

(9 października 2024 r., dostęp: 8 listopada 2024 r.)

Sformułowanie *dramatyczna sytuacja* wzbudza silne emocje, zwłaszcza w zestawieniu ze sferą, do której się odnosi, tzn. ochroną zdrowia. *Dramatyczny* to przecież taki, który budzi najwyższy niepokój (por. WSJP ‘taki, który niesie cierpienie, grozę lub śmierć’), a w połączeniu z wartością, jaką jest zdrowie, będące ewaluatywem ze szczytu aksjologicznej hierarchii, nabiera wyjątkowo ekspresywnego charakteru.

Hiperboliczny wymiar ma także wyrażenie *szpitale bez pieniędzy od NFZ*. Sugeruje ono całkowity brak finansowania ochrony zdrowia, co merytorycznie jest oczywistym nadużyciem, ale sformułowanie to służy autorowi, by wyrazić maksymalne niezadowo-

lenie z sytuacji finansowej tej sfery życia. Podobnie niecisły charakter ma wyrażenie *zabiegi są odwoływane*. Zawarta w nim supozycja, że odwoływane są wszystkie zabiegi, może prowadzić do szerzenia dezinformacji oraz wywołania paniki wśród odbiorców, a z pewnością wzbudzenia czy podsycenia niechęci do polityków przeciwnej opcji. Choć autor wpisu nie wskazuje bezpośrednio winowajców złej sytuacji w obszarze ochrony zdrowia, to użycie hasztagu #StopPATOWładzy⁹ nie pozostawia wątpliwości, kto jest za to odpowiedzialny.

Strategia dychotomizowania swoich i obcych jest zresztą widoczna w wielu innych komunikatach P. Czarnka, choć niekiedy przybiera formy nieco subtelniejsze językowo, tzn. jest wyrażona nie wprost. Za przykład niech posłuży poniższy wpis:

rozpoczęliśmy II turę VI Kongresu

@pisorgpl. Rozpoczęliśmy pewnie trudną, ale wcale niedługą drogę do odzyskania Polski wolnej, praworządnej, niepodległej i suwerennej.

#ZawszeZaPolską.

(12 października 2024 r., dostęp: 8 listopada 2024 r.)

Autor informuje, że on oraz jego ugrupowanie polityczne będą dążyć do *odzyskania wolnej, praworządnej, niepodległej i suwerennej Polski*. Użyte tu epitety – *wolna, niepodległa, suwerenna* – mają charakter bliskoznaczny, zatem ich zgromadzenie w ciągu synonimicznym nie służy wzmocnieniu informacyjności czy pokazaniu kolejnych odstón pożądaných wartości, ale spotęgowaniu emocji przez odwołanie się do wartości, które w odniesieniu do ojczyzny pozostają fundamentalne. Ponadto mowa tu o *odzyskiwaniu*, a leksem ten semantycznie wiąże się ze stratą, odzyskuje się coś, co zostało utracone. W słowach tych zawarta jest więc supozycja, że aktualnie kraj pozostaje w niewoli, nie obowiązuje w nim prawo, jest zależny od sił zewnętrznych. To mocny sposób budowania opozycji my – oni, odwołuje się bowiem do wartości, które w świecie polityki – a więc w działaniach związanych z zarządzaniem państwem – powinny stanowić podstawę wszelkich poczynań.

Funkcje komunikatów

Komunikatom na platformie „X” pod kątem pełnionych przez nie funkcji w zakresie komunikacji politycznej przyglądał się Olgierd Annusewicz¹⁰. Spośród wyróżnionych przezeń funkcji (informacyjno-autoprezentacyjnej, perswazyjnej, edukacyjnej, inte-

⁹ Jak dowiodły badania A. Niekrewicz, hasztagi to niezwykle ważny i ciekawy komunikacyjnie element tweetów. Sądzimy, że można w nich widzieć współczesny środek retoryczny o charakterze perswazyjnym. To zagadnienie zostawiamy do odrębnego opracowania.

¹⁰ Nie odwołujemy się tu do istniejących klasyfikacji funkcji języka (choćby klasycznych ujęć Romana Jakobsona, Renaty Grzegorzczukowej, Michaela Alexandra Kirkwooda Hallidaya czy nowszej Aleksandra Kiklewicza), ponieważ chodzi nam o funkcje wypowiedzi, szczególnie zaś komunikatów politycznych.

gracyjnej, komunikowania dwukierunkowego, ekonomicznej, agenda-setting¹¹) we wpisach P. Czarnka najwyraźniej widoczne są funkcje:

- edukacyjna, ujawniająca się we wpisach o charakterze informacyjnym lub eksperckim,
- integracyjna, mająca na celu kształtowanie zaplecza politycznego,
- perswazyjna, skupiająca się na zabieganiu o głosy wyborców oraz ich przekonywaniu do swojego światopoglądu.

Jest oczywiste, że komunikaty językowe mogą pełnić kilka funkcji jednocześnie, tak jest również w analizowanych wpisach. Z reguły można jednak wyłonić funkcję dominującą i taką procedurę zastosowano w niniejszym opracowaniu.

W tym miejscu trzeba zauważyć, że klasyfikacja O. Annusewicz może rodzić kłopot w odniesieniu do funkcji perswazyjnej. Wydaje się bowiem, że charakter nakłaniający, agitatorski, przekonujący mają różnorodne działania (w tym edukacyjne, integrujące), nie sposób więc wydzielić komunikatów, które pełniłyby wyłącznie tę funkcję. Uznać raczej należy, że to działanie nadrzędne, ujawniające się we wszystkich komunikatach, nawet jeśli nie w głównym przekazie, to w towarzyszących mu elementach. Tak jest choćby w poniższym wpisie:

czy Was już nawet „budda” opuścił? „Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego zdecydowało w tym roku o redukcji środków dla Narodowego Centrum Badań Jądrowych »Świerk«”. Ośrodek dostanie 45,3 mln złotych, zamiast 47,4 mln, które otrzymywał w latach ubiegłych. Co więcej, „Ministerstwo przeznaczyło mniej środków także dla Centralnego Laboratorium Ochrony Radiologicznej. W zeszłym roku ośrodek otrzymał 284 tys. złotych. W tym – tylko 79,6 tys.”. Tych kononowiczów polskiej nauki trzeba natychmiast pogonić.

#StopPATOWładzy

<https://dorzeczy.pl/kraj/647471/zla-sytuacja-centrum-badan-jadrowych-w-swierku.html>

(23 października 2024 r., dostęp: 8 listopada 2024 r.)

W komunikacie zacytowane zostały dane liczbowe obrazujące spadek dotacji w obszarze nauki. Jest to zatem komunikat informacyjny. Trzeba jednak zauważyć, że z retorycznego punktu widzenia operowanie liczbami jest bardzo skuteczne perswazyjnie, ponieważ dostarcza niepodważalnych danych. Dodatkowo całość informacji została ujęta w komentatorską klamrę – rozpoczyna się od kpiącego i wyrażającego oburzenie pytania: *czy Was już nawet „budda” opuścił?*, zamyka zaś dyrektywą opartą na czasowniku modalnym: *trzeba: tych kononowiczów polskiej nauki trzeba natychmiast pogonić*, której kategoryczność wzmacnia przysłówek *natychmiast*. Tym samym dochodzi tu nie tylko do przekazania informacji, ale także do oceny (niekorzystnej)

11 Autor modyfikował zestaw funkcji, por. O. Annusewicz, *Twitter jako przestrzeń autoprezentacji politycznej. Zarządzanie wizerunkiem polityka w mediach społecznościowych*, „Studia Politologiczne” 2017, nr 45, s. 92; idem, *Funkcje komunikowania politycznego w Internecie*, „Studia Politologiczne” 2009, nr 14, s. 268-279.

działań obecnie rządzących, a tym samym budowania opozycji swoi – obcy, co ma dużą siłę perswazyjną.

Druga strona – w tej chwili w politycznej opozycji – przedstawiana jest we wpisach P. Czarneka w sposób maksymalnie pozytywny. Wskazuje się choćby na inwestycje realizowane dzięki wprowadzonemu przez rząd Zjednoczonej Prawicy programowi *Polski Ład*, np.

Nowy okazały i mieszczący wszystkie gminne instytucje budynek Urzędu Gminy Żyrzyn oddany do użytku. 4,2 mln zł z Polskiego Ładu przekazał gminie na ten cel rząd

@pisorgpl

#TakDlaInwestycji

(11 października 2024 r., dostęp: 8 listopada 2024 r.)

Użyte do opisu budynku superlatywy stanowią nie tylko warstwę informacyjną, ale także perswazyjną, kreują bowiem jednoznacznie pozytywny wizerunek partii politycznej, której P. Czarnek jest członkiem. Podobnie wielofunkcyjny jest wpis:

w Kozłówce na Lubelszczyźnie, w historycznej siedzibie rodu Zamoyskich, rozpoczynamy obchody Święta Niepodległości.

#StawkąJestPolska

(7 listopada 2024 r., dostęp: 8 listopada 2024 r.)

Tweet można uznać za prostą informację o bieżącym wydarzeniu, jednak użycie hasztagu #StawkąJestPolska zmienia wydźwięk wpisu. Świętowanie Dnia Niepodległości staje się swoistym manifestem polityczno-narodowym. Nie bez znaczenia dla wymowy komunikatu jest również informacja o lokalizacji wydarzenia. Przemysław Czarnek podkreśla, że obchody odbywają się w historycznej siedzibie rodu Zamoyskich. To zdaje się sugerować, że nadawca odwołuje się do dumnej przeszłości Rzeczypospolitej, podkreśla związek swojej opcji politycznej z dumną tradycją szlachecką. Dla obywateli, zorientowanych historycznie, to również wskazówka, że dobro ojczyzny jest najwyższą wartością, ponieważ na bramie wjazdowej do pałacu w Kozłówce widnieje dewiza rodu Zamoyskich *To mney boli*. Jej autorstwo przypisuje się rycerzowi rannemu w bitwie pod Płowcami, który miał powiedzieć „to mniej boli niż rany zadane ojczyźnie”¹². Wydaje się, że tak formowany przekaz pełni, prócz widocznej na powierzchni funkcji informacyjnej, również funkcję perswazyjną (tzn. przekonuje o maksymalizmie patriotycznym nadawcy), ale także integracyjną, ma bowiem potencjał jednoczenia wokół wyrażanej idei. W sposób bezpośredni funkcja integracyjna ujawnia się w komunikatach, w których pada słowo *zapraszam*, np.

Już dziś wieczorem po godzinie 21:00 kolejne podsumowanie tygodnia. Tym razem w rozmowie z @DanielObajtek. **Zapraszam** Państwa do odwiedzenia mojego kanału na YouTube.

#PolskaToNieWstyd

12 <https://mkl.flog.pl/wpis/6589333/to-mniej-boli--dewiza-rodu-zamoyskich> [dostęp: 21.10.2025].

#PolskośćToDuma

(11 października 2024 r., dostęp: 8 listopada 2024 r.)

Już za kilkanaście minut rozmowa, a wraz z nią podsumowanie tygodnia z @DanielObajtek
Przeniesiona z wczoraj z uwagi na kongres @pisorgpl

Zapraszam na mój kanał.

#PolskaToNieWstyd

#PolskośćToDuma

(12 października 2024 r., dostęp: 8 listopada 2024 r.)

Prócz informacji o tym, że polityk udziela się również w innych serwisach internetowych, widać tu działanie mające na celu tworzenie wspólnoty ludzi o podobnych poglądach, którzy chcą obcować z określonymi treściami. Ujawnia się to poprzez użycie hashtagów promujących postawę patriotyczną *PolskaToNieWstyd*, *PolskośćToDuma*. Ekspozowanie istotnych dla nadawcy wartości przyciąga odbiorców, którzy również się z nimi utożsamiają.

Podsumowanie

Media społecznościowe to coraz częściej wykorzystywany przez polityków kanał komunikacji. Dla przedstawicieli różnych dyscyplin (medioznawców, lingwistów, politologów) są one cennym źródłem, ujawniającym różnorodne strategie komunikacyjne w kontaktach między działaczami sceny politycznej a obywatelami. W niniejszym opracowaniu starano się pokazać możliwości analityczne tkwiące w tego rodzaju materiale. Dzięki przyjrzeniu się semantyce i pragmatyce wpisów ujawniono, że charakterystyczną cechą komunikatów P. Czarnka jest używanie języka silnie nacechowanego emocjonalnie (leksyka pejoratywna, inwektywy, hiperbole), skutkującego budowaniem wyrazistej opozycji my – oni. Krytyka przeciwników politycznych jest wszechobecna, towarzyszy jej ekspozowanie sukcesów własnych i reprezentowanej przez siebie partii. Taki kierunek działania w komunikacji politycznej nie dziwi, jednak już sposób, w jaki się to dokonuje, każe zauważyć, że językowy *modus operandi* tworzy wyraźną dychotomię między opcjami politycznymi i przyczynia się do utrwalenia polaryzacji sceny politycznej, a także uczestników debaty publicznej.

LITERATURA CYTOWANA

- Annusewicz O., *Funkcje komunikowania politycznego w Internecie*, „Studia Politologiczne” 2009, nr 14.
Annusewicz O., *Twitter jako przestrzeń autoprezentacji politycznej. Zarządzanie wizerunkiem polityka w mediach społecznościowych*, „Studia Politologiczne” 2017, nr 45.
Bogdanowska-Jakubowska E., *Strategie tworzenia wizerunku własnego w dyskursie politycznym*, [w:] *Transdyscyplinarność badań nad komunikacją medialną*, t. 1: *Stan wiedzy i postulaty badawcze*, red. M. Kita, M. Ślowska, Katowice 2012.
Jadacka H., *System słowotwórczy polszczyzny (1945-2000)*, Warszawa 2001.
Niekrewicz A., *Hashtagi jako perswazyjne akty mowy*, „Język. Religia. Tożsamość” 2021, nr 23 (1).

Pietrzyk B., *Nowa komunikacja polityczna. Twitter Andrzeja Dudy*, „Polityka i Społeczeństwo” 2017, nr 15 (4).

Sobkowiak L., *Komunikacja polityczna*, [w:] *Studia z teorii polityki*, red. W. Jabłoński, L. Sobkowiak, Wrocław 1996.

Wielki słownik języka polskiego, red. P. Żmigrodzki, [online:] <https://wsjp.pl/>.

Wpisy Przemysława Czarneka na platformie „X” – wybrane aspekty

STRESZCZENIE: Szkic mieści się w obszarze badań nad medialnym wizerunkiem polityków. W opracowaniu obserwacji poddano wpisy na platformie „X” jednego z prominentnych działaczy partii Prawo i Sprawiedliwość, byłego ministra edukacji i nauki. Celem analiz jest wskazanie najbardziej charakterystycznych dla tych komunikatów właściwości stylistycznych oraz analiza wpisów polityka pod kątem realizowanych w nich funkcji widzianych w perspektywie komunikacji politycznej.

SŁOWA KLUCZOWE: komunikacja polityczna – Przemysław Czarnek – platforma „X”

Przemysław Czarnek's entries on the platform “X” – selected aspects

SUMMARY: The sketch falls within the area of research on the media image of politicians. The study covered the examined entries on the platform “X” of one of the prominent politicians of the Law and Justice party, former Minister of Education and Science. The aim of the data collection is to identify the most characteristic stylistic properties of these messages and to analyze the politician's entries in terms of the functions they perform, seen from the perspective of political communication.

KEYWORDS: political communication – Przemysław Czarnek – “X” platform